

Heger ako bruselský kamikadze alebo o čom sú jeho „spoločné riešenia“ energetickej krízy

- CZ24 News | 8. září 2022

SLOVENSKO: Aj Slovensko má svojho vojaka Európskej únie - Eduarda Hegera. Zdá sa, že aj keby sa únia rozpadla, eurohujeri ako on budú naďalej bojovať za „spoločné európske riešenia“, aj keby takéto riešenia mali byť likvidačné ako kamikadze.

Protektorátny premiér pôsobiaci dočasne na Slovensku ako jeho správca pre cudzie záujmy opäť neklamal svojich chlebobarcov, ktorými ale nie sú slovenskí občania a vyhlásil, že Slovensko bude na nadchádzajúcom stretnutí ministrov zodpovedných za energetiku „presadzovať celoeurópske riešenie problému vysokých cien energií“.

Eurohujeri vo svojej bubline

To normálny človek nevymyslí – to sú úlety eurohujerov z inej galaxie ich bubliny. Ak „celoeurópske“ riešenie spôsobilo najväčšiu povojnovú ekonomickú krízu s najväčšou skokovo prepádovou devastáciou životnej úrovne a inflácie, tak „celoeurópske riešenie“ pri akože riešení tejto krízy je ako hasiť vyvolaný požiar novým ohňom.

Každý predsa vie, že ceny energií vyhnali nahor ešte pred februárom klimatické „riešenia“ EÚ, rozhodnutie Nemecka odstaviť jadro a ďalšie klimatófóbné a megalomanské projekty bruselských elít a eskalovali po samovražednom rituály sankcií na podnet šéfa sekty, Strýka Sama z USA.

Preto ani toto tzv. celoeurópske šialenstvo nemôže byť „riešením“ krízy, keďže je nielen jej súčasťou, ale aj spúšťačom a katalyzátorom, ktorý ju udržiava a aj eskaluje.

Jediné efektívne riešenie je spustiť záchranný národný člň z potápajúceho sa bruselského titanicu a začať okamžite s národným riešením energetickej bezpečnosti, keďže Slovensko má energetickú sebestačnosť.

Jediné, čo chýba je zrealizovať aj energetickú suverenitu – či už znárodnením alebo opatreniami hospodárskej mobilizácie, pretože toto nebude problém len na jednu zimu!

A tak mi protektorátny premiér pripomína toho nešťastného japonského vojaka z 2. svetovej vojny Hiroó Onodu, ktorý vo filipínskej džungli bojoval ďalej za Japonsko až do roku 1974, keď ho presvedčili, že vojna skutočne skončila. Odmietal však prijať fakt, že Japonsko prehralo.

Heger je ako slovenský „Onoda“, akurát, že bude bojovať za Brusel a „spoločné riešenia“ aj vtedy, keď Nemecko a ďalšie krajiny si spustia svoje vlastné záchranné mechanizmy a nikdy ako Onoda neuzná chyby a porážku Bruselu, ktorý si strieľa do vlastnej nohy.

Túto zimu ešte **Nemecko potrebuje aj slovenskú elektrinu za špekulatívne ceny na burze**, ale o rok o dva, sa postavia na vlastné nohy... ale Huger-Onoda bude niekde v karpatských lesoch určite spolu s partizánkou Veronikou a veliteľom Jarom naďalej urputne bojovať za pokračovanie spoločných prúserov bez toho, aby pochopili, že sankcie sú problém a že je koniec ideologickým žvástom.

Keď požiar hasia ohňom sankcií

Jediné, čo pomôže a čo musí urobiť Berlín, aj Brusel je zrušiť sankcie a odstihnúť sa od atlantického protektora (USA) – tak budú môcť konečne robiť aj tú reálnu európsku politiku, vrátane tej hospodárskej.

Dovtedy budú všetci eurohujeri, okrem Orbána, len liať olej do ohňa a tváriť sa, že ho hasia „spoločnými riešeniami“.

Načase, aby spoločne všetci menšinoví ministri a menšinoví koaliční poslanci zo slovenského protektorátu odošli do nejakej džungle, zataľ čo roduverní a rozumní Slováci tu zatiaľ postavlia Slovensko na vlastné nohy.

Medzi Hiróm Onodom a Eduardom Hegerom je predsa len jeden podstatný rozdiel. Kým Onoda bol hrdý japonský vlastenec, bojujúci, súc mylne, po skončení vojny ďalej za svoju vlasť, Heger sa javí len ako bruselsko-americký žoldnier bojujúci za cudzie záujmy, ktoré eufemicky nazýva „spoločnými riešeniami“. Jedno je isté, že ani Heger a jeho už len menšinoví ministri a poslanci si to nikdy nepriznajú. Ako Onoda.

AUTOR: Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)